

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 31
din 04.05.2010**

Dosar nr.: 31/2010

Petiția nr.: 769 din data 28.01.2010

Petent: M D L

Reclamat:

Obiect: discriminare instituită prin prevederile art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statul magistraților

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. M D L, cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează constatarea existenței unei situații discriminatorii instituită prin prevederile art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statul magistraților.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 769 din 28.01.2010, petenta arată că modificarea dispozițiilor art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 aduce atingere dreptului de a beneficia de pensie anticipată, prin nerecunoașterea ca vechime în magistratură a perioadei în care magistratul a funcționat ca notar de stat. Modificarea prevederilor în discuție a indus o situație discriminatorie în raport cu categoriile profesionale cu profil juridic recunoscute de legiuitor ca vechime în magistratură cât și din prisma hotărârilor dispuse de CNCD.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 897 din 03.02.2010 excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentei. Colegiul a pus în vedere petentei că CNCD nu analizează modul de stabilire sui generis a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane sau categorii precum și reglementarea de către legiuitor a unor aspecte ce țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

4.3. Colegiul a pus în vedere petentei că are posibilitatea de a-și formula propriile apărări față de excepția ridicată, și a acordat termen la data de 05.03.2010. Petenta nu a comunicat apărări până la data soluționării dosarului

4.4. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membri în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr. 31/2010 a fost soluționat în data de 04.05.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta arată că modificarea dispozițiilor art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, prin Legea nr. 97/2008 înfrânge dreptul de a beneficia de pensionare anticipată, prin nerecunoașterea ca vechime în magistratură a perioadei 01.03.1989 – 17.11.1995, perioadă în care a funcționat ca notar de stat în cadrul Notariatului de Stat Județean Dâmbovița.

5.1.2. Petenta susține că în această perioadă a desfășurat activitate pur juridică corespunzătoare dispozițiilor art. 1 din Decretul nr. 377/1960, având competența pur juridică a activității profesionale, articolul în cauză definind calitatea de notar de stat ca fiind reprezentant al statului, actele întocmite în această calitate purtând sigiliul statului român.

5.1.3. Modificarea Legii nr. 303/2004 privind statutul magistraților s-a realizat cu încălcarea gravă a principiilor ce guvernează activitatea legislativă prin modificarea unei legi organice, prin ordonanță de urgență, prin crearea situațiilor discriminatorii în cadrul aceleiași categorii juridice, creând consecințe negative și implicit discriminatorii.

5.1.4. De asemenea, petenta arată că situația discriminatorie creată prin modificarea art. 82 alin. 2 din Legea nr. 303/2004, excluzându-se vechimea în magistratură a perioadei în care s-a exercitat funcția de notar, este inexplicabilă din punct de vedere juridic cât și din prisma hotărârii nr. 273/06.06.2006 emisă de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

5.1.5. Petenta invocă prevederile art. 47 alin.1 din Constituție, art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată, art. 5 din Codul muncii, art. 6 din Cartea Europeană privind statutul judecătorului precum și Hotărârea CEDO în cauza Driha vs. România.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petenților, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

6.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.4. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor sale prin efectul discriminatoriu al unor dispoziții dintr-o lege însă în raport de această situație, se constată că, în esență, plângerea

vizează, pe fond, constatarea de către CNCD a caracterului discriminatoriu al art. 82 alin.2 astfel cum a fost modificat prin legea nr 97/2008. Or, o asemenea situație nu este de natură a întruni niciunul dintre elemente necesare constatării existenței unei situații discriminatorii în sensul Ordonanței nr. 137/2000, republicată, de vreme ce fondul dedus soluționării vizează o dispoziție legislativă care, în forma în care este edictată, produce un efect prezumtiv discriminatoriu. În opinia petentei, textul de lege induce o discriminare prin nerecunoașterea ca vechime în magistratură a perioadei în care judecătorul sau procurorul a exercitat anterior funcția de notar de stat în comparație cu alte funcții cu profil juridic recunoscute de legiuitor, contrar prevederilor art. 1 și art. 2 din O.G. nr. 137/2000 republicată respectiv art. 5 din Codul muncii. În atare condiții, raportat la obiectul petiției, astfel cum este formulat, Colegiul reține că fapta de discriminare invocată, este ipso facto concretizată prin nerecunoașterea ca vechime a perioadei în care magistratul a îndeplinit funcția de notar de stat.

6.5. Practic, împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din prevederile art. 82 alin. 2 din legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificat prin legea nr. 97/2008, ceea ce presupune o situație prezumtiv discriminatorie indusă ipso jure. În fapt, în exercitarea competențelor sale, Colegiul este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, în opinia petentei, în contradicție cu principiul nediscriminării statuat în Constituție, reglementările internaționale și O.G. nr 137/2000. Or, pretinsa discriminare nu își are izvorul într-un fapt volitiv determinat de o acțiune a unei persoane reclamate prin care se face ceea ce este interzis de lege ori o omisiune prin care nu se face ceea ce pretinde legea cât în caracterul prezumtiv discriminatoriu al prevederilor normative care reglementează pensionarea anticipată a magistraților, prin nerecunoașterea vechimii pentru perioada desfășurată ca notar de stat.

6.6. Or, în ceea ce privește procesul legislativ, astfel cum s-a susținut în jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (vezi spre exemplu Hotărârea nr. 310/14.05.2008, Hotărârea nr. 430/22.07.2008, Hotărârea nr. 433/30.07.2008, Hotărârea nr. 14/13.01.2009, Hotărârea nr. 410/22.07.2009 și altele), de plano, Colegiul Director este de opinie că adoptarea sau modificarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament, în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, republicată. Este de natura evidenței că adoptarea, modificarea, completarea ori abrogarea unor acte normative nu poate atrage după sine o eventuală răspundere contravențională.

6.7. Astfel cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau

comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

6.8. Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție) Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

6.9. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petenta este echivalentă cu o problemă de constituționalitate, sub aspectul art. 16 din Constituția României. Pretensiile invocate în cauză se fundamentează pe premisa că nerecunoașterea perioadei desfășurate ca notar

de stat, esențialmente activitate pur juridică, constituie o înfrângere a principiului egalității.

6.10. De altfel, Colegiul observă că prevederile invocate în cauză au facut obiectul unui control de constituționalitate, Curtea Constituțională pronunțându-se, între altele prin Decizia Curții Constituționale nr. 385 din 4 mai 2006, Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 732 din 13 septembrie 2007, Decizia nr. 1.500 din 10 noiembrie 2009.

6.11. Având în vedere considerentele expuse, în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

6.12. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, relativ la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, republicată, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

6.13. Pe de altă parte, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a statuat că în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României.

6.14. Desigur, nu se poate ignora faptul că C.N.C.D. s-a pronunțat asupra caracterului discriminatoriu al unor dispoziții din cuprinsul legii nr. 303/2004 republicată, ce a avut ca urmare modificarea unora dintre aceste prevederi (spre exemplu prin O.U.G. nr. 100/2007). În primul rând, trebuie subliniat că soluționările Colegiului au avut loc înaintea pronunțării deciziilor Curții Constituționale asupra dispozițiilor Ordonanței nr. 137/2000 republicată precum și a deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție. În al doilea rând, trebuie precizat că în ceea ce privește dispozițiile art. 33 alin.1 din legea nr. 303/2004 republicată, Colegiul s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 59/2007, însă aceasta a fost desființată prin Sentința Curții de Apel București nr.1959 din 18 iulie 2007,

instanța de contencios administrativ statuînd definitiv că C.N.C.D. și-a depășit competențele stabilite prin O.G. nr. 137/2000, republicată. În ceea ce privește hotărârea nr. 273 din 06.06.2006, aceasta a fost menținută ca legală prin Sentința civilă nr.2864 din 14.11.2007 a Curții de Apel București.

6.15. Având în vedere considerentele expuse și petiția, Colegiul urmează a admite excepția invocată în cauză. Opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiutor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite dnei. M D L cu domiciliul în

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

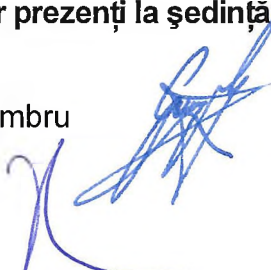
VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY Dezideriu – Membru

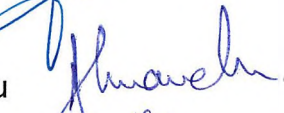
HALLER Istvan – Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Data redactării 10.05.2010

Hotărâre redactată: G.D., Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

